

men då människan kommit så långt i sin omvändelse, att han blifvit beredd: då måste kärleken utöfna påskåden, men inte den barnliga vördaden.

1574. Nådatjafverne hafva på liten neda på sina egna känslor, att de 1ma påstå sig alltså hafva katat Gud, ehuru apostelen säger: vi vord
försonade med Gud, medan vi ännu vord
vars hans fiender, d.v.s. (Försoningen var förberedd): och ^{huru} ytterst kände aff egen erfarenhet, att ^{huru} tid var riktigt and på Gud. 2do påstå de, att människan i Kraft af dygelse näden, kan hålla hagen i ett blott baksläppligen utan äfven Andeligen?

1575. 3^{tio} påstå de äfven, att människan kan älska Gud äfven Allting, (om han vill): man förklarar älska Trälaren ord: för den skolen & frukta
han kan förälska både Kropp och Sjal i Helvetet sålunda, att det är Gud, som här menas. Alltså kan då människan på en gång älska Gud äfven Allting, och frukta honom värre än Själfva Satan, som kan förälska både Kropp och Sjal i Helvetet. Huru många det börja

En 1575. Skriften måste frukta för Djufulen emedan han ikke får någon frid för Satans anfuktningar: för Gud kan en benädd Christen ikke frukta, emedan han känner att han ett Honorat en försonad fader. men Nådatjuf var hafva ingenting att befrakta med Satan; därför kunna de ikke frukta för honom: mera underligt är det, att de älska Gud äfven Allting, och ändå frukta för honom, såsom den der kan för göra både Kropp och Sjal i Helvetet. monne ikke kärleken ligga en stor rund begrepp.

1576. När människan står i samma förhållande till Skaparen, som barnen till sina föräldrar, så måste människan hjärtats innersta vinklar och vrår öfvervakas, och helst möjligt är, utredas för hennes älskade. Frukten kärlek och Tro, äro enligt älskade läro begreppet Christendomens kärna, men huru olika tro ikke människans känslor (passioner) i älskade på de olika tre punkterna.

1577. När det blir frågan om frukten så fruga en del, att de ikke frukta marken för Gud eller Djufulen. Andre säga sig känna frukten